

Жалба, подадена на 30 май 2019 г. — Mubarak/Съвет

(Дело T-327/19)

(2019/C 255/59)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Кайро, Египет) (представители: V. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, C. Enderby Smith и F. Holmey, Solicitors)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2019/468 на Съвета от 21 март 2019 г. ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/459 на Съвета от 21 март 2019 г. ⁽²⁾, в частта им, която се отнася до жалбоподателя, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. В първото основание се твърди, че ответникът не е проверил дали при посочените от него производства и проверки египетските власти са спазили основните права на Европейския съюз по отношение на жалбоподателя, включително членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Във второто основание се посочва, че ответникът е направил грешки в преценката, като е приел, че е изпълнен критерият за включване на жалбоподателя в списъка по член 1 от Решение 2011/172/ОВППС на Съвета ⁽³⁾ и член 2 от Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета от 21 март 2011 г. ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2019/468 на Съвета от 21 март 2019 година за изменение на Решение 2011/172/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 80, 2019, стр. 40).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/459 на Съвета от 21 март 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 270/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 80, 22.3.2019, стр. 1).

⁽³⁾ Решение 2011/172/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 76, 2011, стр. 63).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 76, 2011, стр. 4).

Жалба, подадена на 4 юни 2019 г. — Google и Alphabet/Комисия

(Дело T-334/19)

(2019/C 255/60)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Google LLC (Маунтин Вю, Калифорния, САЩ) и Alphabet, Inc. (Маунтин Вю) (представители: C. Jeffs, lawyer, J. Staples, Solicitor, D. Beard QC и J. Williams, Barrister)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени (изцяло или частично) Решение на Комисията от 20 март 2019 г. по преписка COMP/AT.40411 — Google Search (AdSense);
- съответно, или при условията на евентуалност, в приложение на своята неограничена компетентност да отмени или намали наложената на жалбоподателите глоба, и
- при всички положения, да осъди Комисията да понесе направените от жалбоподателите във връзка с това производство разноски.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба се иска отмяна на решение на Комисията от 20 март 2019 г., постановено в производство по член 102 ДФЕС и член 54 от Споразумението за ЕИП (AT.40411 — Google Search (AdSense)). Жалбоподателите искат отмяна на всяко от трите заключения за наличие на нарушение, на заключението, че те представляват едно-единствено продължаващо нарушение и на налагането на глоба.

В подкрепа на жалбата си те посочват пет основания.

1. В първото основание се посочва, че в оспорваното решение е допусната грешка в преценката при определянето на пазара и оттам на господстващото положение. В частност в оспорваното решение има грешка относно следните обстоятелства:
 - рекламите, свързани с търсене, и рекламите, които не са свързани с търсене, не се конкурират,
 - пряко и опосредено продадените реклами не се конкурират.
2. Второ основание, в което се посочва, че в обжалваното решение е допусната грешка, като е прието, че т.нар. клауза за изключителни права на Google („клауза за изключителни права на сайта“) представлява злоупотреба. В обжалваното решение:
 - клаузата за изключителни права на сайта погрешно се характеризира като задължение за доставка към единствен купувач,
 - погрешно се заключава, че в решението не трябва да се анализира въпросът дали клаузата за изключителни права на сайта може да има антиконкурентно действие,
 - не се доказва, че клаузата за изключителни права на сайта, както и да се характеризира, може да ограничи конкуренцията.
3. Трето основание, в което се посочва, че в обжалваното решение е допусната грешка, като е прието, че клаузата на Google за първостепенно позициониране и минимални реклами на Google („клауза за позициониране“) представлява злоупотреба. В обжалваното решение:
 - погрешно се характеризира клаузата за позициониране,
 - не се доказва, че клаузата за позициониране може да ограничи конкуренцията.

4. Четвърто основание, в което се посочва, че в обжалваното решение е допусната грешка, като е прието, че клаузата на Google за разрешаване на еквивалентни реклами („клауза за изменение“) представлява злоупотреба. В обжалваното решение:
- не се доказва, че клаузата за изменение може да ограничи конкуренцията,
 - при условията на евентуалност, погрешно не се обръща внимание на факта, че клаузата за изменение е обективно основана, тъй като защитава ползвателите на уебсайтове, издателите, рекламодателите и Google, и/или че преимуществата на клаузата надделяват над евентуалното блокиращо действие.
5. Пето основание, в което се посочва, че в обжалваното решение погрешно е наложена и е изчислена глоба. В обжалваното решение:
- не се отчита липсата на умисъл или небрежност от страна на Google и обстоятелството, че Комисията е приела ангажменти,
 - при условията на евентуалност, погрешно е изчислена глобата,
 - освен това или при условията на евентуалност спрямо предходното, не е спазен принципът на пропорционалност.

Жалба, подадена на 31 май 2019 г. — VZ/Комисия

(Дело T-336/19)

(2019/C 255/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VZ (представител: С. Mourato, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 25 юли 2018 г. на Комисията, чийто предмет е свързан с уволнението на жалбоподателя вследствие на предварителен доклад за срока на изпитване,
- да осъди Комисията да плати на жалбоподателя следните отделни обезщетения:
 - 5 000 EUR за причинените с решението за уволнение неимуществени вреди,
 - 5 000 EUR за причиненото с решението за уволнение увреждане на доброто му име,
 - 10 000 EUR за имуществените вреди, причинени от неблагоприятните последици за здравето на жалбоподателя вследствие на решението за неговото уволнение,
 - 58 900 EUR за имуществените вреди, свързани със загубата на доходи след неговото незаконно уволнение,